

EL VIRUS DE LA 'BUFETADA', MALALTIA INFANTIL DE PRIMAVERA

8 abril, 2021

Aquesta és una malaltia que es caracteritza per l'enrogiment de les galtes com a manifestació de la malaltia. Pot provocar una mica de tos, mocs, o inclús febre. Però hi ha un símptoma inequívoc per reconèixer-la: l'enrogiment de les galtes com si el petit hagués rebut una bufetada. Per això el nom de la malaltia del nen bufetejat. Es tracta d'un eritema infecciós bastant freqüent en nens d'edat escolar -fins i tot, preescolar- que durant aquests dies de l'inici de la primavera omple les consultes de l'atenció primària per culpa de la proliferació del virus que el causa, el parvovirus B19. Però, no hi ha motius per l'alarma social, ja que es tracta d'una malaltia que els nens superen sense majors conseqüències. És una malaltia, la incidència de la qual es registri sobretot en aquesta època de l'any, quan acaba l'hivern i s'inicia la primavera. Però no existeix cap motiu de preocupació: és una malaltia que, en nens sans, no té complicacions.

Analitzem aquesta malaltia per deixar als pares tranquils:

¿En què consisteix i com es contagia?

Temps enrere la malaltia del nen 'bufetejat' o eritema

infecció se li denominava la cinquena malaltia al tractar-se de la cinquena patologia de malalties que eren més comunes en la infància: el xarampió, les galteres, la rubèola i la varicel·la són les quatre primeres. De totes aquestes malalties els nens es vacunen, però de la que parlem no existeix cap vacuna al ser una patologia molt lleu i banal en la immensa majoria dels casos.

Virus:

El virus que la produeix s'anomena parvovirus B19 i sol fer acte de presència de manera anual coincidint amb el final de l'hivern i l'inici de la primavera. La malaltia provoca l'aparició d'una granellada vermella que sol sortir en les galtes del nen, però també poden aparèixer a les natges. L'eritema -la pell enrogada forma com una espècie d'encaix de pell rosada i blanca- també poden sortir a l'esquena o en el tòrax o en altres parts del nen.

Contagi:

Una persona infectada és més contagiosa sobretot durant el període d'incubació. El contagi es produeix per contacte amb secrecions infectades procedents del nas, la boca o la gola, especialment les gotetes que s'expel·leixen en tossir i esternudar. També pot haver contagiats per compartir gots i coberts, segons apunten des de l'Associació Espanyola de Pediatria (AEP). Es tracta d'un virus exclusivament humà, per tant, no pot existir contagi dels humans als animals.

Síntomes més habituals i duració

Incubació i fase d'erupció:

Els primers símptomes són: poca febre, dolor de cap i símptomes catarrals lleus. Una vegada remetin aquests símptomes, és quan brota l'erupció per la pell que arranca en les galtes amb un color intens. Aquesta erupció després s'estén per altres parts del cos, tal com abans comentaven, en les natges, en el tronc o en les extremitats.

Duració:

El període d'incubació oscil·la entre 4 i 28 dies, amb una mitjana de 16 a 17 dies, segons apunta AEP.

Tractament i precaucions:

En la majoria dels casos, es tracta d'una afecció tan lleu i tan banal que no requereix tractament farmacològic. Es pot administrar un analgèsic per combatre la febre.

Precaucions:

Encara que la malaltia no sòl presentar complicacions, sí que és convenient prendre una sèrie de precaucions. En primer lloc, hem de deixar al malalt en casa per evitar el contagi amb altres nens. En molts casos els nens la passen i els pares ni tan sols arriben a assabentar-se del que és al no anar al pediatre. Altra preocupació a tenir en compte: evitar l'exposició a la llum solar, ja que pot reactivar-se la intensitat de l'erupció.

Perills:

Malgrat que sigui una malaltia d'evolució espontània, s'ha de tenir en compte que són especialment vulnerables les dones embarassades a les quals els pot ocasionar un avortament, els malalts amb tractaments oncològics o pacients amb anèmies greus. Per això, s'haurà de prendre precaucions perquè la malaltia no convisqui amb l'embaràs, l'anèmia crònica, càncer o una malaltia de la immunitat.

¿Es pot prevenir la malaltia?

La resposta és, **no**. No hi ha cap vacuna contra el parvovirus B19 ni cap forma de prevenir la seva propagació. Per això és convenient, tal com aconsella l'Associació Espanyola de Pediatra, tenir uns bons hàbits higiènics com rentar-se freqüentment les mans, ja que poden ajudar a evitar el contagi d'aquesta i de moltes altres infeccions.